

tsaeght, Godt sal eynd'lick helpen u
die nu klaeght: Verbeyt den
Heer, op sijn toekomt hebt acht.

Den XXVIII. Psalm.

O Heer, gy zijt mijn sterckte
machtigh, Tot u is 't dat ick
bidde klachtigh: Swijght niet
stil, o mijn Godt gepresen;
Of anders soo moet ick nu wesen
Een mensche gantschelick gelijk,
Die men begraeft in dat aertrijck.
2 Wilt, Heer, verhooren al mijn
klagen, Als ick schreije, zijnde ver-
slagen In u heyligh Huys
vol met eere. Laet my met hen niet
een zijn, Heere; Die nergens
in blijdschap ontfaen, Dan in dat
quaet dat sy begaen.
3 Sy spreken van vreed' aller we-
gen; Doch haer hert is tot quaet ge-
negen. Wilt hen na haer ver-
dienste geven, En na haer
meyningen daer neven
Maectt dat haer overkome suel,

Den loon harer boofdaden fel.

4 Om dat haer herten niet be-
mercken Uwe heerlicke wonder-
wercken, Ende kennisse gantsch niet
achten Uwer daden, Heer,
vol van krachten; Sy werden
verworpen voortaan, Sonder na-
maels meer op te staen.

5 Geloofte zy Godt die mijn ge-
beden Verhoort heeft na sijn
goedigheden. Godt is mijn
schilt ende borcht krachtigh, Van
hem komt mijn hulpe waerachtigh;
Dies moet mijn hert wesen verblijt,
En mijn mont hem singen altijt.

6 Hy geeft mijn volck kracht
om te strijden, Sijnen Koningh hy
t'allen tijden Bewaert: dies
laet 't volck uwer erven
Uwen zegen, o Heer, verwerven;
Wilt dat brengen ter heerlickheyt,
En voeden in der eeuwigheyt.

Den XXIX. Psalm.

GY Princen en gy Heeren,
Begaeft